

DEBRECZEN

A DEBRECZENI ÉS HAJDUMEGYEI FÜGGETLENSÉGI PÁRT HIVATALOS KOZLÖNYE.

Előfizetési árak:		Vidékre küldve:	
Helyben:			
Egy évre . . . 10 kor. — fill.	Egy évre . . . 16 kor. — fill.		
Fél évre . . . 5	Fél évre . . . 8		
Negyed évre . . . 2	Negyed évre . . . 4		
Egy óra	Egy óra		
Egyes szám ára 4 fillér.			

Főszerkesztő: **BENEDEK JÁNOS.**
 Felelős szerkesztő: **H. MÓRICZ PÁL.**
 Kiadók: **HOFFMANN és KRONOVITZ.**

Hirdetési díjak:
 Hat hasabos petit sor 10 fillér. Nagyobb terjedelmű és többször megjelent hirdetések jutányosan. — Apró hirdetés minden szövegre 4 fillér.

Van-e még magyar ?

Alább egy Fogarásból, szóval a magyar földről származott levelet, jajeserves feljajdulást közlünk, a midőn a meggyalázott magyarság szivéből felfakad a keserűség.

Mi erre a dologra még visszatérünk; de most egyszerűen közöljük a vérünket felháborító dolgot, megjegyezvén, hogy pl. itt Debreczenben, a magyarság szivében, mindenféle jöttment bitangok, a kik rajtuk élődnek és vagyont szereznek, büntetés nélkül és szó nélkül tüntethetnek az idegen lelkűségökkel; a mi fiainkat pedig ime saját hazánkban, saját földünkön egy nótáért kutyakorbácsal verik agyon, gyalázzák meg, mint „Kossuth-hundot”; hát van még magyar ?

De beszéljen maga az eredeti Fogarásról kelt levél, a melyre még visszatérünk:

Fogarás-Magyarországon ?

Hogy a zsarnok magyar sovinizmus mennyire nem létezik a valóságban, sőt, hogy ennek az ellentéte, a megalkuvó nemzetördömség már szinte jellemvonássá vált a földön, a melyet pedig (sajnos csak a költő képzeletében) a nubiai párducz ivadékai laknának: ezt szinte megdöbbenően ríktó színekkel jellemzik a következő esetek.

Az angol koronázás.

Alexandra, angol királyné Indiában rendelte meg a koronázáson viselendő ruháját. Belejárt ebbe talán az az óhaj is, hogy ornátusa elkészítésében a gyarmatokat részeltesse, különösen pedig Indiát, amelynek az angol királyné tudvalevőleg a császárnéja. A főök azonban mégis csak az, hogy sehoh a világon olyan gyöngéd selyemszövetek, olyan pompás arany- és ezüsthímzések nem készülnek, mint Indiában. Az indiánusok évezredek óta felülmulhatatlanok ebben a művészetben s miképp ma Alexandra királyné, ugy annak idején Ulysses, Homeros hőse, a trójai Heléna, Böles Salamon király, Eszter királyné, Herodesz Indiából rendeltek selyemkötőöket, arany- és ezüsthrokatokat. S nemcsak a szövömművészet, de csodák-csodája: a ruhák szabása is évezrepek óta ugyanaz maradt Indiában. A divat ismeretlen fogalom ebben az országban s ha például évezredes álmából föltámaszthatnók Babilon vagy Ninive valamelyik szépségét, a mai maharadszák feleségeit és leányait szakasztott olyan ruhában találná, mint amilyet viselt. Homeros az Odyssea

Az egyik tegnapelőtt este történt a fogarasi „Mexikó” czimű vendéglő kerthelyiségében: áldozata egy Dombora János nevű jóra való, szelid, senkinek sem ártó magyar fiu, ki most szétroncsolt arcczal súlyos betegen fekszik a fogarasi pénzügyőri laktanya kórszobájában, s kinek egyedüli „bűne volt”, hogy egymagában mulatozva a cigánynyal a Kossuth-nótát huzatta.

Fájdalmas és arcát örökre eltorzító sebeinek okozója az aradi jubilálni készülő 3-ik számú magyar huszárezrednek egy főhadnagya, a Fogarason éppen szabadságon tartózkodó Vogel Viktor, egy fogarasi, bár németországból bevándorolt, de magyaros érzelmeiről és huszár esziráiról híres földünkön meggazdagodott eszirádiának az unokája. A város és megyeszerte kínos feltűnést keltő eset részletei a következők: A „Mexikóban” 15-én este fél 10 óra körül 2 asztalnál közös tiszték, köztük Vogel Viktor a ki a 3-ik huszárezredbeli főhadnagy, a többi asztalnál helybeli polgárok és hivatalnokok borozva hallgatták a cigányok muzsikáját. A cigány primás tányérozás közben megkérdezte a szintén jelenlévő és egymagában borozgató Dombora János pénzügyőri szemléstől, ne huzza-e el neki kedvenc nótáját, a Kossuth-nótát, mire a jó módu magyar fiu kijelentette, hogy erre a célra mindig juttat a cigánynak egy pár torintot — huzzák hát, de csak csendesen. A cigányok rázendítettek a Kossuth-nótára,

de csupán a melléjük ülő Dombora számára, oly halkán huzzták, hogy a jelenlévő polgári vendégek tudomást sem vettek róla. A Kossuth-nóta alig felcsendülő hanghullámzása is azonban elég alkalmasok voltak Vogel Viktor huszárfőhadnagy dühbe borítására, mert kirugva „maga alól a széket” haptákol ordítva nekirontott az egyedül ülő oldal fegyver nélküli, vézna természetű, beteges pénzügyőrnek és e szavakkal „hogyan merészeled kutyá az én jelenlétemben azt az átkozott dalt huzatni”, a herkules természetű és erejű tiszt a kezében levő aczélsodronyos kutyakorbácsal a meglepetésében védekezni sem tudó pénzügyőrt fején, arcán, száján, szemén, nyakán oly borzasztó dühvel és erővel kezdte vagdalni, hogy Dombora vértől borítva esett össze, mire Vogel sajátkezüleg cipelte és dobta ki a legsúlyosabb természetű sebet kapott Domborát. A brutális támadás valóságos megdöbbenést keltett a jelenlévő vendégek egész körében, úgy hogy egy derek magyar építész, magából kikelve vágta oda Vogel főhadnagynak, hogy ez nem járja, ez kardbojtjába kerülhet, egy védtelen polgárt minden igaz ok nélkül így megtámadni. Mire Vogel Viktor főhadnagy és a vele egy asztalnál ülő osztrák és román nemzetiségű közös tiszték oly fenyegető módon viselkedtek, hogy a polgári vendégek kényszerítve voltak testi épségük érdekében a kerthelyiséget elhagyni. Az eset, melynek, ki most tanuja volt bün-

tizenkilencedik könyvében írja le Ulysses ruháját minden részletében s ez a leírás tökéletesen ráillik a Benareszben és Ahmedabadban ma készülő sikargah és kincob viseletekre, amelyek ma épp ugy elragadtatják a hölgyeket, mint évezredekkel ennek előtte.

Agra, a régi indiai nagymogulok székhelye, csodálatos város, amelyben a régi idők építészeti remekei vetélkednek a mai fejlődéssel. Az indiai turista-városokban az európai utast tudvalevőleg közönségesen pénzeszsáknak tekintik, akinek az az előnyös tulajdonsága, hogy az indus műipar termékeit drága pénzen a nyakába lehet akasztani. Az indusok nagyon toladók s aki egyszer közéjük téved, csak nagynehezen szabadulhat ki a karmaik közül.

Egy reggel — írja egy utas, aki nem rég tért meg Indiából — Johri-bazárban elhaladtam egy üzlet előtt s látom, hogy Caloway grófnő, Salisbury angol miniszterelnök féltestvere lép ki belőle. Maga a kirakat semmi különöset se mutatott, de észrevettem, hogy hátul kissé meredek lépeső visz fel az első emeletre. A jobbmódu indus kereskedők rendszeren ilyen elsőemelti hátsó

helyiségekben rejtegetik kincseiket a tömeg kíváncsisága elől. Az ajtó felett a következő felírást olvastam: „Ganesi Lall és fia, ékszerészek, aranyhímzők és ritkaságkereskedők.” Senki se toladott körém, a portékát senki sem kínálta s ez ingerelte kíváncsiságomat. Beléptem s az indus kereskedő megnyitott néhány üvegszekrényt, amelyek azonban semmi különöset se mutattak. Láttam elégedetlenségemet s kendőkbe és selyempapírba gondosan elpakolt drága holmit hozatott elő: pompás asztal- és ággyterítőket, amelyeken a képzelhető legfinomabb arany- és ezüsthímzés díszlett, gyógyó aranybrokátokat, arannyal és ezüsttel szegélyezett, leheletszerűen gyöngéd selyem-sarisokat. Én szintén csodálkoztam s ez szemmeláthatóan hízelt az indus hiúságának.

— Majd mutatok önnek valamit, ami éppen most készül; a legszebb hímzés, amely csak kikerülhet a mi műhelyünkben. Már feléstartendeje dolgozunk rajta.

Atmentünk a hátsó udvarba, ahol nagy hímzőráma előtt indus munkások dolgoztak. A kereskedő lehuzta az egyikről a védővásznat s sűrű selymet mutatott, amelyen

vádi feljelentés tárgyává tétetett ugy Dom-bora, mint felettes hatósága a pénzügyigazgatóság részéről. Értesítettek ez ügyben több országgyűlési képviselőt is, kik között bizonyára fog akadni, a ki szóvá tegye a parlamentben is ezt a legújabb „Kossuth“ hűbótrányt, mely ugy látszik kezd szabadalmazott önelöléptetési módszerré válni a közös hadseregben. A fogarasi magyarság körében az eset kapcsán különösen azon esodálokznak, miért kelett éppen Vogel Viktor huszár főhadnagy urnak, a magyar huszár eszímákon meggazdagodott, Németországból bevándorló eszímádia unokájának anynyira felbőszülni a „Kossuth“ nótán, holott meggondolhatta volna, hogy e nóta nélkül aligha vezeték volna életkörülményei az ősi kaptafától a 48 előtt csak született magyar főuraktól viselt arany zsinóros huszár atillához. Közbeszéd és meggótránkozás tárgyat képezi Fogarason a következő dolog is.

A fogarasi helyőrség közös hadseregbeli gyalogos zászlóaljának egy „szász nemzetiségű“ Kolbe nevű főhadnagya a „Pápir malom“ nevű városliget közvetlen közelében nem tudjuk mi jogezimen kiszakított egy jokora rétet és a magyarbakák kivezényelt munkaerevével fekete sárga és kékfehér csíkos korlátokkal és hidakkal elkülönített tennis-telepet készített, melynek jellege „Deutsch Christlich“ hogy első sorban németnek, másodsorban keresztényennek kell a boldog halandónak lennie, aki ebbe magyar tengerbe esett esendes osztrák kis paradicsomba be akar jutni. Hát ez már magában véve is visszautasításra érdemes, hogy Magyarországon, magyarpénzen tartott magyar

katonák munkaerejével, magyar város mulató kertjének területén egy osztrák főhadnagyooska „Deutsch Cristlich“ teritoriumokat szervezzen, de az még éppen az illetékes hatóságok és a magyar közvélemény erélyes meggótrását hja ki, hogy a „Deutsch Christlich“ Kolbe ur a bekerített helyhez és más közbirtokhoz a patakra keresztül egyaránt vezető hidat svarezgelb-kapuvál zárta el és állita örzeni egy hórihorgas sziléziai kamaszt, ki a hidon gyanutlanul áthaladni akaró békés polgárokat gorombán támadja meg. „Sind-Sie deutsch sind-Sie christ“ és ha bármelyik kérdésre tagadó a válasz, pózba vágja magát a svab pimasz és egész magatartással az alabárdosra utal: „Lélek az ajtón se be se ki!“

A mult vasárnap Fogarasnak egymásután két tekintélyes polgára járta meg ennél a valóságos „deutsch cristlich“ lobogók hidjánál. Dr. Fejérvary Adolf helybeli ügyvéd nejjével arra sétalván „volt kénytelen“ szegyenkezve bevallani, hogy ő zsidó és így méltatlan arra, hogy a szent hidon átkeljen. Nyomban utána Nagy Lázár kir. járásbíró akart, nejjével karjan a hidon át, egy tulajdonat képező réjtjere jutni, az utonálló hidasz azonban e szavakkal „Sind Sie ein dutscher? so marsch von hier“ rárvált a bíróra. A bíró is azonban összittya jogában odavágta: „Ik binajn Ungár und Bezierkriker, heisse Nagy Albert wer bist Du? a mindenit a burkus börbe bujt öreganyádnak fordulj, mert...“

A vitéz őrtalio az erélyes fellépésre kerekelt oldott és azóta egy egész katonai különítmény ügyel a hidra es követeli a pa-

a legesodálatosabb ezüst virághimzést látam. A himzómunkások előbb telehimezték a szövetet virággirlandokkal, rózsákkal és bimbókkal, a természetes színeikben s most azon voltak, hogy hajszálfinom ezüstsálakból színte ezüsthártyát himezzenek föléje. A tarka színek áttetszettek az ezüst himzésen s a pompás szövet hatása így rendkívül meggózkodott.

— Amit itt lát — mondta a kereskedő — ez ő felsége koronázási ruhája. A esaszárné lady Curzont, az alkirály feleséget bizta meg, hogy ezt nálam meggrendelje. Lady Curzon a mult ősszel magához rendelt Kalkuttába s atadta a felséges asszony meggóbizatását. Hogy mibe kerül majd a ruha, még nem tudom. Már lélesztendeje dolgozunk rajta. Az ezüstsálakat az indiai ezüstpénzből, rupiakból szedtük. Egy rupiából (értéke körülbelül 1 korona 70 fillér) 800 méter ezüstsálát nyerünk. A ruha most már néhány nap alatt elkészül és személyesen viszem el Kalkuttába.

A kereskedő, akihez így bevetődtem, nyilvánvalóan elsőrangú művész volt a maga nemében. Európa legelőkelőbb hölgyei dolgoztatnak nála s 1000 font sterlinget (25 ezer koronát) is fizetnek egy ruháért. Műhelye mégis szerfelett kisterjedelmű. Munkásai, kizárólag férfiak, atyáiktól s nagyatyáiktól örökölték művészetüket, ők meggóát-szarmaztatják a gyermekeikre, akiket már igen korán fognak be a munkába.

Az arany- és ezüst-szövetek készítése, nemkülönben a himzés India legelőkelőbb iparművészete. Európa és Amerika nagy városáiból évről-évre több a meggrendelés,

mégis nem találunk itt nagy ipartelepét. Az indus nem nagyobbítja üzletét s aki rendel nála, annak fél esztendeig is el kell várnia. A türelmetlen „kundsáftoktól“ el se fogad meggrendeléseket. A művészete esekély változással épp olyan, mint amilyen volt néhány ezer évvel ezelőtt; gep nem zakatola műhelyében, raktárra nem dolgozik.

A selymet nem Kinából, hanem Bzkhara-ból hozatják, az arany és ezüst sálakat angol soveraignekből és indiai ezüst rupiakból nyerik. A legkötünőbb, leghíresebb szövődék Benareszben és Ahmedabadban vannak. Minden, minden kézi- és labmunka s el lehet képzelní, hogy ez aztán nem éppen ócsó pertéka. Egy ruhára való jobb szövet belekerül 10—15 ezer koronába. A legdrágább szövet neve sikargah s egy ruhara valónak 20—25 ezer korona az ára. Benaresznek van két specialitása: a szoneri és ruperi; ruperi köntöst viselt állítólag Heródes király, amikor trónon ülve utolsó szavait intézte a szidoni és tiruszi kereskedőkhöz.

Más brokátoknak elég poetikus nevvük is van. Ime: ezüsthangok, fény és árny, galambszem, pávafark, hol és csillagok stb.

Az indus, mint említettem, készlettel nem dolgozik. Az egyik kereskedőnél mégis találtam néhány szövetmintát, mikor kérdeztem mi az áruk, az indus egyiket a másik után felrakta a mérlegbe s aranyokat tett a másik serpenyőbe. Mikor egyszintén állott a két serpenyő, a kereskedő megszámlálta az aranyakat, azután azt mondta:

— Ime, ez az ára!

role du Batail-t Sind Sie deutsch Sind sie Crist!

Az sem épen utolsó dolog, hogy a mióta Dr. Indre László fogarasi kir. aljegyzőt a tulzó román részről emelt vádak alól a kolozsvári törvényszék, mint esküdtbíróság fölmentette, azóta Dr. Indrét elhalmozzák román részről az ő és jbiróság ezimére gyalázó-fenyegető levelekkel, ablakait egyre másra verik be és formaliter bojkotálják és ez ellen nincsen mód a védekezésre, mert román Fogarason a nép, az intelligencia, vagy pedig Deutsch Christlich, ezt pedig a szászok és románok által kezelt közigazgatás nagyban respektálja. Utóbbi időben társakadt Dr. Indrének a „renegát üldöztetés terén“ Zank Gergely állami főgymnáziumi tanárban, akit, mert történelem tanár létére a koronázási évfordulókön ünnepi beszédet tart szintén részesitenek a román atyafiak összes piszkolódolevelekben és ablakövevényekben nyilvánuló anathemájukban. E két államhivatalnok kénytelen volt áthelyezésért folyamodni, mert Fogarason nem biztos a becsületük, a nyugalmuk, de még az életök se.

Ha pedig mindezeket olyan valaki olvasná, aki nincsen tisztában egészen a földrajzi viszonyokkal; nagyban ketkednék, hol fekszik Fogaras: Romániában, Ausztriában-e, vagy Magyarországon?

Az igazi hazátlanok.

(Ötven ezer magyar állami köteléken kívül.)

Azt már többször hallottuk, hogy vannak hazátlan magyarok, de azt bizonyára nem sokan tudják, hogy több ezer olyan magyar is van a világon, akik még névleg sem tartoznak egy nemzet kötelekébe sem hivatalosan. Akik Amerikába, vagy más világrészekbe mennek szerencsét próbálni s ott elvesztik magyar honosságukat, azokat mindig kebelébe fogadja az az állam es honpolgárai közzé igtatja, melynek területén elnek. A világon csak egy ország van még mely kínai falakkal veszi körül magát s magában idegen elemet be nem fogad, s ez Románia; daczára annak, hogy egy európai állam területén sem él annyii idegen aránylag véve, mint Romániában. Románia szívesen fogadja az idegent kihasználja öntudatosan azokat, de polgárjogot nem ad nekik. Hadseregében is számosan szolgálnak idegenek, de legyen bármily képessége, arravalósága annak, a tisztikarba más, mint született román be nem juthat. Megettörtént itt az, csak a mult télen, hogy egyik miniszter csak azért mondott le, mert németszarmazásu vejét az országos honosító bizottság elutasította román állampolgárságot kéroró folyamodosával. Arra még nem volt eset soha, sem, hogy egyetlen egy magyart — a kétszázezer közül — honosított volna Románia.

E kijelentésre bizonyára sokan örvendeni fognak, így gondolkozva: hisz akkor a székelység megg van mentve Romániában, mert ha akarnának sem románosodhatnak ott el a magyarok. Azonben korai az öröm mert másfelől a magyar törvényhozás gondoskodott arról, hogy ha valaki kitétte a lábát a magyar határon, többé magyarnak ne maradhasson. Ugyanis a honossági híres törvény ugy intézkedik, hogy mindazon magyar állampolgárok, kik tiz évnél tovább

külföldön élnek s az alatt az osztrák konzulátusoknál nem tartják nyilván — a aze-gény embernek nagyon terhes rendes évi fizettségek kíséretében, — magukat, megszűnnek magyar honosok lenni. Ilyen bölcs és hazafias törvény a világon egy államban sem található, még a külföld előtt a mi gyámságunkkal megbízott Ausztriában sem. Minden állat védi az ő kölykét, minden nemzet védi fiait, mert nemzeti becsületének vél eleget tenni, csak az itthon önálló és független (?) magyar nemzet nézi tétlenül, hogy fiai nyomorultan bolyogjanak a világban és sepredekévé süllyedjenek más országoknak. Hat van-e mindenek öli elhagyottabb nép, mint a székelység kebléről leszakított, ötvenezer magyar Romániában, kik szegénységük miatt tíz évnél régebben próbálják a szerencsét, mely végre-valahára hazaségíti őket s arra ébrednek egyszer, hogy többé nem tud róluk még az osztrák konzulátus sem? Szívet, lelket emésztő ezeknek és ezek ivadékaiknak helyzete. Ha házasságot akarnak kötni, a román hatóság az osztrák konzulátusra utasítja őket, honnan a magyarul nem tudó m. kir. anyakönyvvezető utasítja el, mert utlevelük nincs rendben, érvényét veszítette még tíz év előtt s ők többé nem tartoznak alája. A szegén tudatlan, de mégis feleségének es gyermekeinek nevet adni akaró munkás magyar ember a Románia területén élő négy magyar lelkész valamelyikehez fordul, hogy bár sz vük megessik, de kénytelenek megtagadni az isteni szolgálatot, mert arra nincs engedélyük sem az osztrák, sem a román hatóságoktól. Így szaporodtak el a vadházas magyarok Romániában s ezért tartja ott mindenki erkölcstelennek a bongyelt (magyart.)

A név nélkül felnövő s magyarságuktól megfosztott ifju nemzedék most minden találatkonyságát felhasználja, hogy valahogy becsempészhesse magát a románság közé. Átér a gör. keleti vallásra, nevét megváltoztatja, nyelvét elfelejti, eltagadja székelyli, hogy magyar és annak idején katonai sor alá áll.

Besorozzák a székely ifjút, mert jó anyagra, főleg katonai parosokra Romániában is szükség van a pelagras és nagyszámú fertőző beteg ujonc között. Nagy lelkesedéssel esküszik a román zászló alá, hűségesen kiszolgálja a három évet, — de ekkor ébred fel csak vakságából, mikor a román katonai igazolványt megtagadják tőle, szóval még így sem lehet, mi megmentője volna, — román polgár. Ez év tavaszán történt, hogy 28 ilyen agrólszakadt, Romániába született székely legény Brassóban jelentkezett a sorozóbizottság előtt, de az elutasította őket, mert nem tudták igazolni illetőségüket, nem volt avatóívük és visszamentek Romániába, törni a fejüket azon, hogyan lehetne az, hogy a magyar se itthon, se Romániában nem kell.

A belpoklosokat a könyörülő szerzet veszi gondjaiba, óvja, gyógyítja őket, de annak a szerencsétlen, honpolgárságát elveszített 50 ezer Romániában élő magyarnak gondját még az sem viseli. Nem volna csoda, ha egy szamaritanus egyesület alakulna Romániában, amelyik a magyar nemzet által magából kidobott sok ezer ép, egészséges magyart s annak ivadékeit könyörülő pártfogásába venné.

Sokszor szent áhitattal bámultam a bu-karesti osztrák-magyar követség palotáján a kopott kétféjű sást, melynek szárnyai alól kelt az a híres okmányom, melyben mint osztrák magyar alattvaló szerepelek; soká kerestem ék s nyakláncza azon szemét, melyen a m a g y a r c i m e r is ékeskedik s akkor azt hittem, hogy legalább igaz az, a mit az a kép kifejez, de most tudom csak,

hogy az is hazudik, mert a kétféjű sas megvédi a tótot, csehét, lengyelt, oláhot, rácot s még a jó Isten tudja miféle nemzetiségeit, de még az is megveti a magyart, számuzi kegyelméből.

Bendeguz.

NAPI HIREK.

A szerkesztőségéből.

Ifjabb Mórész Pal, a Debreczen felelős szerkesztője Hajdu-Nánásra utazott. Távolléta alatt a szerkesztésért Lőránt (Lőw) József segédszerkesztő felelős.

Esküvő.

Nedetzky Ferencz a 7. Vilmos huszárezred kapitánya e hó 28-an szombaton d. u. esküszik örök hűséget fenyéri Zádor Lajos nagykereskedő kedves leányának Vilmanak. Az esketési szertartás a ref. nagytemplomban lesz.

Adomány a függetlenségi kör házalap javára.

K. Tóth Kálmán ev. ref. lelkész, kit betegsége gátolt abban, hogy a füg. kör júniusán részt vehessen, 10 koronát küldött szerkesztőségünkbe avégből, hogy azt a függetlenségi kör haz alapjára juttassuk el. A szíves adományt, midőn e helyen nyugtazzuk, egyidejűleg jelezzük, hogy rendeltési helyére eljuttattuk.

Szell Kálmán ígéretei.

A margittai képviselőválasztás mozgásba hozta sötét Biharország ismeretes kortes közigazgatási gépezetét s a pájtakodó központi választmány a választást a lehetőség legutolsó határidejére június 25 ére tűzte ki, egyfelől, hogy időt nyújtson a kormánypart jelöltjének és a bihari főispánnak a választók újabb lekenyerezésére, másfelől, hogy ezen a napon lévén a b-ujfalui országos vásár: a jobbára iparos- és kaszálkodó függetlenségi választókat a választáson való részvételben lehetőleg megakadályozza. Tudvalevő, hogy Szell Kálmán miniszterelnök a képviselőház nyílt ülésén épen a Benedek János interpellációjára kijelentette, hogy ha kérvényt intéznek a kereskedelmi miniszterhez a vásár elhalasztása iránt, ő ezt a kérvényt támogatni fogja. Most olvasuk a nagyváradi lapokból a következő hírt:

A margittai választás. A margittai választással van összefüggésben az a miniszteri rendelet, a mely ma érkezett le a vármegyéhez. Farkas György, a margittai függetlenségi párt elnöke ugyanis nemrég táviratilag fordult Láng Lajos kereskedelemügyi miniszterhez, hogy a képviselőválasztás miatt engedje meg a b. ujfalu országos vásár elhalasztását. A vásár napja ugyanis a képviselőválasztás napjánál június 25-ével esik össze. A kereskedelmi miniszter ma arról értesítette Szunyogh Péter alispánt, hogy a vásár elhalasztására vonatkozó kérelmet nem tartja teljesíthetőnek, mert az elhalasztás a közönség érdekeit esorbitáná meg.

Ebből a kis hírből pedig az a tanulás, hogy vagy Láng Lajos olyan hatalmas ember, a kit nem befolyásolhat még a miniszterelnök akarata sem, vagy pedig hogy Szell Kálmán ígérete csak üres szócafrang volt, épen mint a „jog, törvény és igazság”, mely ép annyit jelent, mint „répa, retek, mogyoró.”

Eljegyzés.

A debreczeni társas élet egyik művelt bájos s szép tagjának eljegyzéséről vettünk hírt. Szunyoghi Szunyogh Sándor kir. tan. ny. p. ü. igazgató, földbirtokos kedves leányát, Lilit eljegyezte a debreczeni 7. Vilmos huszárezred rokonszenves tagja Kunze Vilmos főhadnagy, ezredsegédtsízt. Az eljegyzéshez őszinte szerencsekívánatok fűződnek.

Kossuth Lajos születésnapja és a városi tanács.

Megemlékeztünk annak idején dr. Varga Lajos bizottsági tag hazafias indítványáról, melyet az e hó 26-án tartandó közgyűléshez adott be, s a melyben azt indítványozza, hogy Debreczen törvényhatósági bizottsága a közönséggel egyetemben hivatalosan ünnepelje meg ez év szeptember 19-én Kossuth Lajos születésének 100-dik évfordulóját. A városi tanács Puky Gyula főispán elnöklésével ma tartott teljes tanácsülésen tárgyalta Varga Lajos indítványát s egyhangulag magáévá is tette. A városi tanács Varga indítványát különben a következő javaslattal terjeszti e 26-án tartandó közgyűlés elé elfogadás végett:

A bizottsági közgyűlés a városi tanács javaslatát nagy lelkesedéssel és örömmel elfogadja s kimondja, hogy a magyar haza halhatatlan emlékü nagy fia: Kossuth Lajos születésének f. 1902-ik évi szeptember hó 19-én bekövetkező 100 éves évfordulóját a város törv. hatósága a közönséggel együtt a nagy hazafi elévülhetlen érdemei és emlékezetéhez méltóan megünnepli s az ünnepély tervezetének és részleteinek megállapítására a polgármester, esetleg helyettesének elnöklése alatt saját kebeléből bizottságot küld ki, melynek tagjaiul a bizottsági tagok választatnak meg. Az ekként megalakított ünnepélyt rendező bizottság a városi tanácsal egyértelműleg fog eljárni.

A közgyűlés előkészítése.

A városi tanács ma délelőtt Puky Gyula főispán elnöklésével teljes tanácsulást tartott, melyen a június 26-iki közgyűlés tárgysorozatát véglegesen megállapították.

Bakonyi Samu a margittai választáson.

Bakonyi Samu dr. városunk II. kerületének szeretett orsz. képviselője ma Margittára utazott. Bakonyi Samu a függetlenségi párt jelöltjének Szathmári Mórnak az érdekében megy Margittára s ott lesz a választás befejezéseig, e hó 25-ig.

A tanács és a fővárosi Kossuth-szobor.

Arad városa megkereste Debreczen városát, hogy ő is irjon át Budapest törvényhatóságához, hogy mielőbb állítsa fel a fővárosban Kossuth Lajos szobrát. A tanács teljes ülésén ma foglalkozott Arad hazafias s Budapest

eljárását mélyen megrovó átiratával s azt a határozatot hozta, hogy — miután annak idején — Debreczen város is 1000 koronával járult a fővárosban felállítandó Kossuth-szobor alaphoz — (különös s furcsa kis indoklás!) a maga részéről is megsürgeti Budapest székes fővárost, hogy a Kossuth-szobor mielőbb felálltassék. A közgyűlés elé ilyen értelemben s ilyen javaslatlaltal terjeszti a tanács Arad város átiratát.

Veszedelem a lögyakorlaton.

Halálos veszedelemben forgott tegnap délelőtt megindokolhatatlan katonai gondolgodásból Hidvéger Mihály debreczeni ismert földirtokos és családja. Hidvéger Mihály feleségével, leányával tegnap délelőtt 10 orapor kocsim ment pallyagi tanyájára. A hadházi uton haladt a fogat gyors ügetéssel es elért addig a helyig, ahol a pallagi harezszerű ezéllövészet számára fenntartott terep van. — A hadházi ut a katonai lőtávon kívül van — a fogat tehát egész bátorsággal robogott, amikor Hidvégerék feje felett eles lötyölések hangzottak el s egy pillanatra reá az egyik lö lövéstől találva, rogyott össze. A gojyo nyakát furta keresztül. Hidvégerék leugraltak a kocsirol s nem kis felelemmel néztek körül. Akkor látták, hogy a harezszati lötéren honvéd huszarok gyakorlatoznak, a lötávon kívül eső lövesek is azoktól származnak. A huszarok azonban tudomást sem vettek az esetről — gyakorlatoztak tovább. Hidvéger az esetet bejelentette a rendőrségnek, ahonnan át fognak irni az ezredparancsnoksághoz a vizsgálat megejtése végett.

Husz éves szolgálati jubileum.

Pongrácz Gyula a „Hazai” biztosító-társaság derek kerületi főnöke tegnap ünnepelte meg 20 éves szolgálati évfordulóját. A népszerű, közszeretben a ló főnököt délelőtt a vidéki képviseltek titkárai, valamint a debreczeni tisztí kar testületileg kereste fel s üdvözölte szeretett főnökét, ki meghatva mondott köszönetet a nem várt ünnepeletért. Este az ünnepelet tiszteletére a „Bika” termében társalakoma volt, melyen számos felköszöntőt mondtak Pongrácz Gyulára, kit ösmerősei s jóbarátai is elhalmozták szerenesekevánataikkal. Az ünnepeletet Kossuth Ferencz, az intézet elnöke is szívelyes, meleghangu levelben üdvözölte.

Szemle a honvédségnél.

A nagyváradi 4-ik honvédegyalozrednél ma délelőtt Wolnhoffer debreczeni dandárparancsnok szemlét tart. A honvédezed ez alkalomból nagyobb harczi gyakorlatot tart valamelyik közeli falu határan. Wolnhoffer dandárnok szerdán reggel tér vissza Debreczenbe.

Gyilkosság a nagyerdőn.

Ma reggel az erdő alatt vértől boritva találtak egy szegény nap-zámos embert. Az erdőesős beszállította a közkházba, a hol daczára az élesztési kísérletnek, nem tudtak eszméletre téríteni. A esős maga járt utána az esetnek s annyi felvilágosítást tudott adni, hogy a szerencsétlen embert a most több izben garázdálkodó orvvadászok

közül lötte meg valamelyik. A lövés a szerencsétlen embert a fején találta s az orvosok nem is bíznak benne, hogy meglehet menteni az életnek. A szegény ember kórházba szállítása után tudták meg, hogy Medvés Józsefnek hívják, alsójózsai ötven éves napszámos. A vizsgálatot nagy erélylyel folytatják.

Hymen.

Mayer János debreczeni jóhírű s ösmert kereskedő eljegyezte Dobrándi Némethy Adél kisasszonyt.

Csokonai-kultusz Csurgón.

A mi nagy költőknek, Csokonai Vitéz Mihálynak hiven apolják az emlékezetét Csurgón is, a hol pedig csak egy esztendőt töltött. Szobrot akarnak állítani a tiszteletére; e célra gyűjtöttek mar egy jelentősebb összeget, a melyet évről-évre gyarapítanak hangversenyekkel, táncmulatságokkal. A csurgói ev. ref. főgimnázium érett ifjai rendeznek legközelebb, f. hó 27-én, ilyen nemes ezélu mulatságot, mely bizonyára szép összeggel fogja növelni a szoboralapot. A figyelmes rendezőség ez alkalomra meghívta a debreczeni Csokonai-kört is.

Közgyűlés.

A debreczeni gazdasági egyesület IV-ik szakosztálya az elmúlt vasárnap d. u. 4 órakor tartotta ülést a városháza nagytanács-termében Szabó Lajos elnök vezetésével, az ülésen a többek közt jelen voltak Biró Géza alelnök, Rác Lajos titkar, dr. Nagy Sándor, Bánai J., Szabó Kálmán, Polgari Balint, Polonyi Andor stb. A gyűlés legkivalóbb tárgy sorozatát „Gyümölcs fa termelő szövetkezet” megalakítása es működése képezte. A második tárgysorozatnál egyesületi titkar Rác Lajos felolvasta Polonyi Andor az egyesülethez átiratát, a mely így hangzik: Nagyságos elnök ur! Azt hiszem, itt e sorokban szükségteien Nagyságodnak a helybeli lapok hasábjain már megjelent „Gyümölcsfa termelő szövetkezet” égető szükségét ismételni. Tudjuk azt jól, hogy Nagyságod egy évtizeddel ezélelt már faklya vivője volt, illetve faradozott a gyümölcs, de különösen a szőlő termelest nálunk es a vidéken meghonosítani. — Tekintettel azonban arra, hogy kisebb nagyobb földdel bíró gazdálkodó közönségünket is ezen jól felfogott hasznos intézményekben részesíthessük es főleg a nemes gyümölcs termelésre buzdítsuk, ez csak úgy volna elérhető, hogy ha a város es az állam segítségével alkalmas telepeken „Gyümölcs fa termelő szövetkezet” létesítünk, összeköttetésbe hozva az 1868. évi 38. t. cz. 50 § a alapján, a vallas közoktatásügyi m. k. miniszteriumnak 1896. évi November hó 16 án 60.764 sz. a. kelt rendeletével. A miniszteri rendelet, illetve a miniszterium által kiadott füzet, a gazdasági ismétli iskola felállítását célozván es így a szövetkezet egyszersmind nemcsak a gyümölcsfa tenyésztéssel foglalkozna, hanem az iskola kedvéért a konyha kertészetet, selyem termelést es méhészetet is kultiválná. stb. Az átirat felolvasása után igen szép ezme csere olyt a megjelent tagok között p. o. elnök felemliti, hogy ezélelt még tíz esztendővel a nagy borkereskedők Debreczennek még felé sem jöttek bort es szőlőt vásárolni, mert Debreczen csak is a magajfogyasztására termelt szőlőt, ma már nemcsak hazai, de külföldi bor es szőlő kereskedők is meglátogatják Debre-

zent es szép kis summa pénzt itt hagynak. A gyümölcs termeléssel is most mag éppen úgy vagyunk, gyümölcsöt még a magunk szükségére sem bírnak eleget termelni. stb. Az elnök melegen ajánlja a gyűlésnek elfogadásra a Polonyi Andor indítványát. A IV. gazdasági szakosztály a gyümölcsfa termelő szövetkezet” létesítését mátol kezdve magáévá tette. A telep a kispircsi utfélen balról elterülő a városnak semmi hasznót nem hozó 40 holdnyi gyepterület jelöltetett ki. A szakosztály ugy a várossal mint a miniszteriummal az állami segély elnyeréseért legközelebb érintkezésbe lép.

Meghívó.

A „Debreczeni Székely Társaság” választmánya f. hó 24 én Kedden — délután 5 — órakor, a „Jogász es tisztviselői kör” helyiségében gyűlést tart, hová ezen az uton is tisztelettel meghívja annak tagjait. Az elnökség.

Az iparos tanulók

jutalmazására előirt s begyűlt összeghez kegyes adományokkal járultak ujabban Bészler Károly tanácsnok s az iparos tanoncziskola felügyelő bizottsága elnöke 6. Möricz Ferencz hentes 3, Tóth István építő mester 20, Czabán Dániel 4, Juhász István lakatos 4, Biczó Gyula építész 5, Molnár János építő, kar utca 24 sz. 10 koronával. Fogadják kegyes adományaiért az iparos tanoncziscola f ügyelő bizottsága s a jutalmazandó iparos tanulók nevében hálás köszönetemet. Dóczy Gedeon, iparos tanoncziskola igazgató.

Dankó Pista nagybeteg.

Dankó Pista, a legmelegebb szívű nótaköltő, nagybetegen fekszik Nagyváradon. s Széchenyi-szálodában. Miat megirtuk már, Tenkén lett rosszul a nótakirály s tegnap betegen vitték be Nagyváradra. Vigabb viszonzlátást remélt a nagyváradi közönség, mely Dankót kitünően szereti s tegnap az egész városban a legnagyobb részvettel beszéltek a népszerű dalköltő betegségről, Fráter Imre dr. s még több orvos tett látogatást tegnap Dankónál. Az orvosok legelső sorban nyugodalmat ajánlanak a betegnek, kinek láza van es sürű köhögés rohama. Tegnap Aradról táviratilag hívták Dankó óhajására a nótakirály legkedvesebb barátját. Nikolics Döme ügyvédet ki el is jött a beteghez. Lent a Széchenyi szálloda vendéglo heiyiségében játszott tegnap este is Dankó társulata s óriási közönség hallgatta a beteg nótafa gyönyörű, szép busongó es vig nótáit. Az orvosok s a beteg hozzátartozói is remélik, hogy Dankó jobban lesz mielőbb s akkor maga fogja dirigálni társulatát.

Felvétel a helybeli róm. kath. tanítónőképző-intézetbe.

Több oldalról hozzám intézték ama kérdést, vajjon a jövő tanévre a helybeli Svetits-intézetben a róm. kath. tanítónőképző intézetben ujab növendékeket felvesszünk-e vagy sem? Ezen talán szélesebb köröket érdeklő kérdés tekintetében az illető t. cz. szülők megnyugtatasára hivatalosan kijelentem, hogy a róm. kath. tanítónőképzőintézetnek ugy első mint többi folyamaiba a kellő feltételek mellett igenis felvesszünk növendékeket valláskülönbség nélkül, mint eddig is tettük. Az első tanfolyamba felvételt-

nek oly leányok, kik 14 dik életévüket be-töltötték és vagy négy polgári vagy négy felsőbb leányiskolai osztályt legalább elég-séges sikerrel elvégezték. A felvételnél elő kell mutatni a keresztlevelet, illetve szüle-tési bizonyítványt, az iskolai bizonyítványt és orvosi bizonyítványtarról, hogy épp testü, egész séges és tanításra alkalmas szervezettel bír. Előjegyzéseket már most fogadunk a Sve-tits-intézetben. A többi tanfolyamokba a felvételt csak az előző tanfolyam elvégzésé-ről szóló államérvényes bizonyítvány fel-mutatása mellett történhetik. A beiratasok f. évi szeptember hó 3. 6 napjáig az inté-zetben történnek, hol a részletes feltételek is megtudhatók. Végre minden téves vagy rosszakaratu híresztelések eloszlatására ki-jelentem, hogy a helybeli Svetits-intézetben levő róm. kath. tanítóképző — mint minden ott levő iskola — nyilvános jellegű tanin-tézet, mely államérvényes bizonyítványokat kiállítani jogosítva van. Debreczen, 1902. jun. 20. Dr. Wolafka Nándor, mint intézeti igazgató.

A polgári Kerékpáros Egyesület házi-versenye.

A Polgári Kerékpáros egyesület tegnap délután 3 óraker házi-versenyt rendezett a Miklós-utca végén levő pályáján. — A versenyek részletes eredménye a következő: I. Megnyitó verseny, 1600 méter. — Díjak: ezüst, kisézüst és bronzérem. Első Kovács G. második Weisz Bertalan, harmadik Ehrenreich Jenő. II. Kezdők versenye, 1000 méter. Díjak: ezüst, kisézüst és bronzérem. Első Vida Vilmos, 2-ik Varkoly Béla, 3-ik Hanke Zoltán. III. Főverseny, 4000 méter. Díjak: arany, ezüst, bronz érem. Első Weisz Bertalan, második Kovács Gábor, harmadik Friedmann Elemér, negyedik Szappanos Béla. IV. Senior verseny, 1000 méter. Díjak: diszített ezüst, kisézüst és bronz érem. Első Thieszen Arthur, második Veres József, harmadik Szegedi Lajos. V. Vendégek versenye, 1600 méter. Díjak: ezüst, kis ezüst és bronz érem. Első Vida Vilmos, második Hanke Zoltán, harmadik Kerégyártó István. VI. Időfutam, 1000 méter. Díjak: ezüst, kis ezüst és bronz érem. Első Kovács Gábor, második Friedmann Elemér, har., Weisz Bertalan. VII. Tandem verseny, 1000 méter. Díjak: kis ezüst és bronz érem. Első Kovács Weisz, második az Ehrenreich—Groskó, harmadik a Medgyaszay—Thiessen tandempár. VIII. Vigaszverseny, 1600 méter. Díjak: ezüst, kis ezüst és bronz érem. Első Friedmann Elemér, második Hanke Zoltán, harmadik Szappanos Béla. A versenyeket igen szép közönség nézte végig. A verseny-számok között Kiss Pista zenekara szó-rakoztatta szebbnél-szebb nótákkal a közönséget. Este a győztesek tiszteletére kedélyes társasvacsora volt a Dréher-sörsar-nok nyári kertjében.

A Hortobágy hasznosítása.

A Hortobágy hasznosítása tárgyában éves előtt kiküldött nagybizottság végre tegnap összegyült értekezletre. A gyűlésen, jelen voltak: Simonffy Imre polgármester elnök, Komlóssy Arthur, Király Gyula, Áb-László, Roncsik Lajos, Komlóssy Dezső, Biró Géza, Szentesi János, Horváth István, Berényi Gábor, és Vara Károly jegyző. Az értekezlet megnyitása után Király Gyula tanácsnok referált a kisebb bizottság hor-tobágyi helyszíni szdmléjéről. Aztan felelt arra a két kérdésre, a melyet a nagy bizot-ság tett elébe. 1.) A Hortobágyot a ma rend-szer fenntartása mellett jövedelmezőbbé

tenni csak a legelő illeték emelésével lehet. 2.) A Hortobágy tizezer holdjának kihasítását a mai jóságartási viszonyok megrendítése nélkül lehetetlenség keresztül vinni. Mert a visszamaradó 32 ezer hold gyengébb mi-nőségű föld nem ad elegendő legelőt. — Azonban, ha a közgyűlés mégis elhatározná a kihasítást, akkor a bizottság azt javasolná, hogy a tizezer hold a vasut mentén a Hor-tobágy folyó mellett Ohatig hasítottassék ki. A várható jövedelem évi 80—90 ezer korona. Király Gyula előterjesztése után — megin-dult a vita, melyben résztvett a bizottság minden tagja. Komlóssy Arthur a vita elszé-lesedése után javasolja, hogy már a csütör-töki közgyűlés elé konkrét javaslatot terjesz-szen a bizottság. Horváth István és Szentesi János ezzel szemben amellett kardoskodtak, hogy az ügy még bővebb megvitatás végett adassék még ki a Gazdasági Egyletnek és a gazdasági bizottságnak tanulmányozás vé-gett. A bizottság többsége erre az álláspont-ra helyezkedett — s a közgyűlésnek ebben az értelemben fog beszámolni.

A fehér rabszolgák védelme.

Sok szó esett az utóbbi időben az egyre fenyegetőbb mervetektől leánykeres-kedésről, míg végre most a kormány is kezdi ráterelni a hatóság figyelmét a modern rabszolgavásárra. Mert tudvalevő, hogy eddig magyar hatóságok nem igen sokat törődtek a lelketlen ügynökök titkos működésével, akik szabadon garázdálkodva és egyre tö-megesebben szedték áldozataikat a jótét, a vagyon a kenyelem kitatásba helye-zésével és egyéb csábító ígérekkel, amik-nek ezerféle fajtája az újságok tudósita-sai révén eléggé ismeretes, jóllehet 1896-ban jelent meg egy miniszteri körrendelet, a mely fölthivta a hatóságok figyelmét a leánykereskedés üzelmére és azoknak a lehetőség szerint való meggátolására. — Az ilyen kormányrendeletek azonban nem sokat érnek, mert az alantas hatóságok szá-mára meg csak utasítást sem tartalmaznak, nemhogy a fölburjánzó bűn megtorlására szolgáló eszközöket jelölne meg. A leány-kereskedésről szóló kormányrendelet is olyan, mint a kivándorlásokról szóló; ebben is arra hívja föl a kormány a hatóságok figyelmét, hogy rábeszéléssel, a kivándorlottak mos-toha helyzetének fölításával igyekezzenek a kivándorlások mérvét csökkenteni. A ha-tóságok ezt meg is teszik, de a veszedelem hónapról-hónapra növekszik, ahelyett, hogy csökkenne. A belügyminiszter végre belatva a mai leánykereskedelemben rejő veszede-lem nagyságát, most, úgy latszik, erélyes intézkedésre készül. Legalább erre vall az az adatgyűjtést célzó rendelete, melyet tegnap küldött Hajdumegyéhez s Debreczen városához és az összes törvényhatóságokhoz. A leiratnak ezek a kérdő pontjai:

1. A fiatal nőszemélyek keletre uta-zásának meggátolása tárgyában 1896-ban kelt körrendeletem óta mit észleltek, az e téren használt eszközök és a visszaélések tekintetében?

2. Mely nevezetesebb esetek fordultak elő azóta?

3. Az üzelmek felfedezésének mik az nehézségei és akadályai?

4. Milyen hatósági eszközöket tart legalkalmasabbnak a leánykereskedéssel üzött gyalázatos vásár megakadályozására különösen vasuti és hajózási gőcpontokon?

Ha a hatóságok tapasztalatairól szóló adatok beérkeznek a belügyminiszterhez,

legfőbb ideje, hogy gyökeres óvintézkedéseket foganatosítson a leánykereskedés ellen, mely már olyan régóta szedi áldozatait büntetlenül.

Keserves idők.

A rossz üzletről panaszkodni ma már olyan unalmas, mint a rossz időjárást emle-getni. Azért mégis, ha kidugjuk orrunkat s rácesepeg az eső, az kellemetlen s ha erő-sen fúj a szél, nem megyünk sétálni. Az emberek otthon ülnek, vagy a kávéházakban ásitoznak s elmondogatják egymásnak, amit mindenki tud: hogy az egész májusban esett az eső s már most június végén va-gyunk és mégis sincsen nyár; május ho-ban fűtötünk s júniusban fázunk. — Ha-sználóképpen vagyunk a pénz dolgában. — Nem kell, hogy mutogassák a tárczáinkat, minden ismerősünk tudja, hogy üres és mi is tudjuk róla, hogy még ha herczeg is, hogy szőkölködik a forintokban, mivelhogy min-den üzlet rosszul megy s az inkasszó a leg-nehezebb. Csak a pénzügyminiszter a dele-gáció és az országgyűlés nem akarja elbinni, hogy a polgároknak nincs pénzük. A reménység tartja bennünk a lelket, hogy majd csak jobbra fordul sorsunk, ha jó termés lesz és a kormányok megegyeznek valami jóféle kiegyezésben. De minden re-mény csalóka, mert a kormányok inkább veszekednek, a jó termésre való kilátások pedig minden nap fogynak. — Hódmező-vásárhelyen a buzavetés eirothead, a Maros, Temes és Felső Tisza kiöntött. — Jég elverte, vihar ledöntötte a vetést itt is, ott is, a növényzet rosszul fejlődik s az aratás késik. Árpa, kukorica, burgonya nagyon elmaradt, a gyümölcs lefagyott s a gazdak mindenfelé aggódnak és panaszkodnak. A gabonabőr-zék se látnak bőséget s mindenfelől jelen-tik, hogy az árak emelkednek s az irányzat szilárd. Régen volt a buza olyan drága mint most. Kilenecz forinttól feljebb méter-mázsája, majdnem eléri a tíz forintot. Per-sze a liszt is drága, de a nagy árak mel-lett kevés embernek van eladó buzája. A há-ziaszanyok és a szakácsnők azzal jönnek, hogy az ur adjon több pénzt, mert drágaság van. Így vagyunk most s élünk általános műkö-désben. Pazarló hírünk kénytelenségből csak-hamar át fog változni fukarkodó takarékos-ságra. Mert nem biztat se nyár se ősz azzal, hogy a jötermés majd aranyesőt hoz az or-szágra. Utalva van minden háztartás a taka-rékosságra. Éppen most hogy vakációk kezdőd-nek, készülnek az asszonyok nyaralói fürdőkö-n, vilatelepeken s a férfiak utazni Angolországba Szajczba. Lassan nagyságos urak és asszonyok nincs pénz! A nyári multság is olcsóbb le-gyen, hogy őszre és télre is maradjon be-tévő falat és ruhára való. Mert ha nincs ki-látás jobb időjárásra és jobb viszonyokra. Kényelműség volna úgy élni és költeni mint-ha bő esztendőnk lett volna s az ara-nyak nem férnének a ládafiókba, ahol most sokszor az ezüst helyét is a nikkel és réz foglalja el.

Végzett borfűk.

A debreczeni vendéglősök üzleteiben szakiskolát végzett s vizsgázott borfűk al-kalmazást nyernek.

Wollner czirkusza.

Wollner testvérek czirkusz varieté tár-sulata napról napra nagyobb érdeklődés mel-lett tartja előadásait a Széehényi utca végén berendezett kényelmes helyiségében. — A társulatnak kiváló erői, mint pl a Renlow család, a jeles zenebohócok, a biciklista, az igazán sokoldalú jeles művésznek, a Pavey nővérek, kik kedvencei a közönségnek. Alexander a jóízű bohóc s a többi kiváló erők nagy vonzerőt gyakorolnak.

A közigazgatási tanfolyam hallgatóinak majálisja.

A közigazgatási tanfolyam hallgatói szombat este a Dobos pavillonban sikerült táncmulatságot rendeztek. A mulatságnak Weszprémy Zoltán és Bartha Béla voltak a védnökei. Kedélyes, feszelen volt a mulatság s a reggeli órákban ért véget.

Makkai Zsigmond nagybeteg.

Marosvásárhelyről írják, hogy Makkai Zsigmond, az akosfalvai kerület országgyűlési képviselője súlyos beteg. A kényelmes fővárosi élet kimerítette. Kossuth Ferencz egyik fővárosi hórházban akarta elhelyezni de ő hazasietett az „ispoly” elöl. A vasuti állomáson aztán labái tovább nem bírván, egyik jó embere vette pártfogásába. A beteg-ágyában több mint három napja eszméletlenül fekszik. Orvosai szerint katasztrófától lehet tartani.

Gyilkos mezőőr.

Felháborító eset tartja izgalomban Derecske község lakosait, hol — mint tudósítónk írja — egy szegény özvegy asszonynak gyilkos golyó oltotta ki az életét. Özvegy Trenka Antalné, Özvegy Urenka Antalné, hogy őt apró gyermekének kenyeret szerezzen, napszamba járt mezzei munkára. Tegnapelőtt estefelé kukoriczakapálásról tért hazafelé; utja a szülők között vitt el, hol egy utszéli fán piros cseresznyét pillantott meg. A szegény asszonynak eszébe jutottak apró gyermekei, lehuzta a fa ágát és szedte róla a cseresznyét. A mezőőr észrevette az asszonyt és oda tetett, de Trenkáné is észrevette a mezőőr közeledését és futásnak eredt. Babinec Ferencz mezőőr utána kiáltott az asszonynak, hogy álljon meg, de ez futott tovább, mire Babinec lekapta a válláról a fegyvert s utána lött az asszonynak, akit nyakán talált a gyilkos golyó s azt kezesztül furta. Az asszony még pár pélesnyire futott, de azután összerogyott s rövid voaglás után meghalt. Babinec a csendőrség elfogta, azzal védekezik, hogy csak rá akart ijeszteni a lövéssel az asszonyra, hogy megállásra kényszerítse. A szerencsétlenül járt asszonyt kis gyermeket hagyott hátra, kik közül a legidősebb 14 éves, az előjáróság vette oltalmába. A gyilkosságról táviratban értesítették a debreczeni kir. ügyészséget.

Cselédkönyv mint detektiv.

Egy közönséges cselédkönyv juttatott most a rendőrség kezébe egy tolvajt. Az eset a következő: Pozsár Gábor szoboszlói illetőségű cseléd néhány nappal ezelőtt Debreczenbe tartózkodása alatt szállasadóit, a Bika koresmabeli Rimóczy János és Jakab István alkalmazottakat meglopta. Jakab Istvánól, ládája feltörése után közel 100 koronát érő összes holmiját, Rimóczy Jánostól pedig cselédkönyvét lopta el. A könyvvel azután Nagyváradon szolgálatba állott, de vesztére, mert a debreczeni rendőrség megkeresésére tegnap elfogott és a kir. ügyészségnek adatott át.

Humánus rendelet.

Az igazságügyminiszter rendeletet bocsátott ki, mely szerint a kihágásokért és kisebb büntetésektől elítélt gazdák és mezzei munkások csekis a mezzei munkálatok szünetelése idején kényszeríthetők büntetésük kiltöltésére. A minisztert eme rendelet kibocsátásánál az a humánus elv vezérelte, hogy egyes családok a mezzei munkálatok idejére ne fosztassanak meg kenyérkeresőjüktől.

Istálló Arany János szülőházából.

Nagy-Szalontáról, mely Toldi költőjét adta a nemzetnek, arról érkezik a hír, hogy Arany János szülőháza most istállól szolgálatba állították. A költő szülőháza Nagy-Szalontán az Arany János utca 560. szám alatt van. — Arany atyjafia Arany Sándor polgárember lakik most ott gyermekeivel. A ház mostani tulajdonosára örökségképpen maradt. A házikó csinos, tetszetős. — A kaputól jobbra tiszta, gerendás tornác, amelyről szobák nyílnak az utcára és a szomszéd kertjére is. A ház végében van a rozoga istálló. Egy sarokban állanak a lovak, míg a másik sarokban barmok és különféle gazdasági eszközök vannak. Egy öreg ember Jámber Gáspár, kit a községben Arany János testvéreinek hívnak — mert az édes anyja, Fekete Sára szoptatta Arany Jánost is — beszéli, hogy a költő játszótársa volt s gyermekkorában mindegy napot itt töltöttek ebben a házban.

— Verbeli rokonom volt. — mondja az öreg. A ház, ahol laktak, közönséges vályogos kunyhó, manapság ember aligha laknék benne.

V kevesek közül, kik még a költő barátjai közül élnek, van a nyolcvanegy éves galambösz Megyeri Pál, ki szinte egészen egészen süket és vak már. Megyeri Pál, ki nek édesapja és Arany János édesanyja, Megyeri Sára, édestestvérek voltak, azt mondja, hogy a szoba, a hol a nagy költő született, a mostani istálló. Akkor ezt az utcát Nagyköveser-utczának hívták.

— Arany János szülei — beszélte az öreg — volt a legszegényebb ház egész Szalontán. Olyan szegények voltak, hogy még kutat se tudtak ásatni, én adogattam nekik a kerítésen át fazékkal a vizet.

Ezek szerint most már bizonyos, hogy Toldy nagy költőjének szülőháza istállól szolgálatba állították. A nagyszalontai Arany emlékek egyesület bizonyára gondoskodni fog róla, hogy a házat, mely így a nagy költő emlékehez nem melő, rendbehozzák és diszes emléktáblával jelölik meg.

Nyilatkozat.

A szolyvai gyógyviz kitünő hatásáról számtalanszor meggyőződtem. Dr. Bruckner Ernő Debreczen.

A szolyvai ásványviz kitünő üdítő ital. A savanykás kerti borokkal vegyítve rendkívül kellemes.

Adatok a kor történetéhez.

Történt, hogy a főispánra ráparancsoltak odafönt, hogy N. kerületben X. Y. urat föltétlenül meg kell választatni.

De hiszen kegyelmes uram, az a kerület mindig ellenzéki volt. Ott képtelenség még arra gondolni is — vetette ellen a főispán.

— No már pedig annak úgy kell lenni, mert én akarom. A pénz miatt ne aggodjék főispán ur. Van annyi, amennyi kell.

Heteken keresztül vígan folyt az etetés-ítás, vesztegetés, lélekvásár N. kerületben. Az ellenzék vezetőit azonban nem lehetett megfélemlíteni, se a tisztességes, egyszerű parasztokat.

Elérkezett a választás napja is. Délig leszavazott az egész, megvásárelt banda. Már nem bírtak százasokért se szavazót fogni.

Hiába érkeztek riasztó hírek, hogy ez

a község ég vagy amaz, a választók egykedvűen felelték:

— Hadd égjen le a község, de azért csak a balpárt győz!

Eákor a választási elnök felfüggesztette a szavazást és lement a csendőrök közé félrehozta a hadnagyot.

— Parancsoljon nagyságos uram — mondotta a hadnagy.

— Itt az alkalmas pillanat hadnagy ur. Hallja, hogy kiabálnak az ellenzékiek?

— Hallom.

— Hi kell őket szorítani az utcából.

— De hisz ott joguk van lenni, aztán meg nem bánanak senkit. Hát ha baj lesz belőle? Ellenszegülnek.

— Hat csak az kell. Akkor tessék csak közzéjük lövetni.

— Minden ok nélkül?

Hát éppen ez lesz az ok. A haja szála sem görbül meg hadnagy ur. előléptetéséről pedig mi gondoskodunk.

Hideg verejték csurgott végig a hadnagy arcán.

— Nos hadnagy ur? — adta föl a kérdést a választási elnök. Lövet?

— Nem.

Határozott, erélyes válasz volt ez. Majd nyomatekkel tette hozzá:

— Cudar, gazember!

... Az ellenzék győzött. A főispán benyújtotta lemondását, de nem fogadták el, mert igazolta magát. Mem ő rajta mult a dolog. A hadnagy volt az oka. El is üldözték a szegényt...

A magyar név.

A magyar név nem jelenti ugyan a magyar lelket, s ha valamely osztályáról a magyar társadalomnak bizvást állíthatjuk, hogy idegen névvel is magyar lelkű, a magyar tanítóság az. Amint egy vezércikkünkben megmagyaráztuk, ennek a kicsi országnak szüksége van arra, hogy aki magyarnak tartja magát, névben is legyen azzá. Adjon ebben is példát a tanítóság, adjon már azért is, hogy annál erősebb legyen az erkölcsi alap, melyen állva jogos követeléseivel a nemzet elé áll: ismerd el érdemeimet s méltányold azt erkölcsileg s anyagiilag egyaránt. Ha valaki, mi vagyunk azok, kik a tanítóság erkölcsi és anyagi érdekeit minden alkalommal sikra szallunk s így jogosultaknak is érezzük magunkat arra, hogy a nem magyar nevet tanítóktól nevük megmagyarosítását kérjük. Ismételjük és hangsúlyozzuk: kérjük.

Kérjük pedig ezt annak az ötletéből, hogy végig olvastuk a fővárosi iskolák pályázatán résztvevő, s szavazás alá bocsátott jelöltek névsorát. Mennyi idegen név! S mennyi lehet még a nem jelöltek között. Ime, ide iktatjuk a neveket, mert ezeket együtt látva tűnik ki igazán, hogy a mi kérésünk mennyire indokolt.

Tessék olvasni:

Wolf, Dankánus, Spilleszberg, Stojanovits, Relkovits, Gresser, Petterson, Eberling, Kuncsek, Mann, Augusztin, Rozsics, Schneider, Privniak, Bell, Schwarc, Musztec, Sternicky, Gröber, Krébesz, Vindisch, Schöberl, Baumann, Riegler, Dybas, Tasch, Rosenberg, Klebl, Lisák, Binder, Schneider, Jovica, Czimermann, Stégel, Zatykó, Schaadl, Neubauer, Reicher, Fühlinger, Pnponsek, Hittig, Hechtl, Smidéliusz, Róth, Héber, Elszász, Baumgartler, Korrel, Kianicska, Jenkovszky, Smitt, Skriba, Schneider, Krieglér Friadiiber, Smitt, Tóbiás, Kutschera, Weinmann, Löwinger, Krén, Sillinger, Lindner, Fridrich, Zsigmondovich,

Englenderné, Elzner, Fischer, Purjesz, Cechner, Polecsék, Weisz, Kluzacsék, Jakasics, Heil, Glück, Sittler, Grosz, Kohler, Fusz, Vorácsék, Teesz, Lucsivnyánszky, Harlinger, Giplinger, Heinrich, Vildé, Slisz, Steffensz, Admetor, Mottl, Pfeifer, Poliszka, Rotter, Pomszky, Hlück, Veisz, Vajdics, Vagner, Scheibner, Korach, Payer, Zaitz, Stemmer, Lang, Vaskevics, Löv, Gröger, Ulerich, Schiffer, Schikk, Prehoffer, Stollmar, Pumb, Goldberger, Jellenc, Wittenberg, Banovics Sztankovics, Szontag, Pecher, Frisch, Riegel, Novelli, Veininger, Sretviser, Bacsinszky, Guggenberger, Sverde.

Lám, mi kerül ki egy pályázatról.

Még egyszer: ennek a kicsi országnak szüksége van arra, hogy névben is magyarokká legyünk.

A kétféjű sasok Eldorádója.

Széles Magyarországon talán sehol sem becsülik meg a kétféjű sasokat annyira, mint Temesvárott. Van is belőlük igen szép számban, eleven megbotránkozására a hazafias lakoságnak. És csudálatosképen a sok förtelmes madár közül egy olyan helyre fészkelte be magát, a minőre hamarosan csakugyan nem tudunk példát: az oltár fölé. Az irgalmasok templomában ugyan az oltár fölött egy két méter széles nagy kétféjű sas terpszedik. S hogy az irgalmasok nem is szándékoznak azt onnan elröpíteni, hanem kegyeletesen táplálják, bizonyítja az a tény, hogy csak mostanában tisztogatták meg és festették be szépen fekete sárgára, méltó bosszúságára egyebek között az állami reáliskola hallgatóinak, a kiket ebbe a templomba visznek misét hallgatni s inádkozni a magyarok istenéhez.

A piaristák templomán is jutott hely e csuf madárnak, csak hogy a piaristák már nem eresztették be az oltár elé, ott csak a templomon levő keresztben rakott fészket. Innen azonban hihetőleg elfogják röpíteni, ha az újépület építéséhez hozzáfognak. De hogy mikor lesz ez, az még a jövő itka.

Említésre méltó, hogy míg az egyházi épületeken olyan fényes helyen adnak helyet az osztrák madárnak, a kádét iskolát már megszábadították tőle, ott nincs többé. Hisszük, hogy lassanként majd csak elpusztulnak ezek a kétféjű sasok nemcsak az isten házáiról, hanem Temesvár egyéb épületeiről is, a hol az indolencia miatt olyan vigan tanyáznak.

Az orthodox zsidók és a magyar nyelv.

Ismeretes dolog, hogy a zsidóknak az a része, mely inkább az orthodox irányhoz ragaszkodik, annyira megszokta a tört német nyelv használatát, hogy ha máskülönben teljesen érti is a magyar nyelvet, — egyházi szertartásainál mellőzi azt. Az orthodoxoknak a német nyelvhez való ez az

érthetetlen ragaszkodása kellemetlen a magyar zsidókra s épen ezért első sorban ők maguk igyekeznek azon, hogy az orthodoxoknak ezt a megrögzött rossz szokását jóvá tegyék.

Ebből kifolyólag a Politikai Magyar Hetilap szerkesztősege egy felhívást intézett a pesti orthodox izraelita hitközséghez, a melyből közöljük a következőket:

„Önök pedig orthodox irányzatú testvérek, édes hazánk viruló fővárosában laknak, itt szerzik meg a mindennapi kenyerüket és így százszoros kötelességük a nyelvüket az iskolákban mellőzve nagyra növéstetni.

Hiszen Önök tudják, hogy mi mindig hűséges szószólói voltunk, ha Önöket támadás érte, mi is az orthodox irányzatnak vagyunk hívei, mert ez az egyedüli erőssége a zsidó hitéletnek.

De a midőn haljuk, hogy iskolájukban a szent biblia tanítása csak akkor „szent” Önök előtt, ha az német nyelven történik, ez megdöbben minket, arcunkba kergeti a vért az Önökkel való közösség tudata.

Kérjük Önöket, testvérek változtassák meg eme téves és vétkes intézkedésüket. Mutassák meg, hogy vallásosság hazafiasággal karöltve jár.

Reméljük, nem lesz szükség eme felhívásunk ismétlésére — állandósítani fogjuk ezt mindaddig, míg a magyar nyelvnek a bibliatanításnál is érvényt szereztünk — mert Önök a jó zsidók, tehát: a jó hazafiak rögtön fogják teljesíteni ennek a „két bibliának” az egyesítését, a mint a nagyváradi orth. izr. hitközség ezt már évtizedekkel ezelőtt megtette.”

CSARNOK.

Vaterloo.

Erckmann—Chatrián elbeszélése után fordította: ifjabb Móricz Pál.

12.

Ez időtől mindenütt a legnagyobb zür zavar uralkodott az elszabadságot katonai tisztok utca hosszat kurjogattak:

Éljen, a császár! . . .

A tér parancsnok ugyan parancsot adott ki az elfogatásukra; de hat a zászlóalj velők tartott és a zsandárok pedig halatlaná tették egész spektakulomot. A napi munka szünetelt. Az adószedők, a birtokosok a számvivatalnokok, a polgármester, az ülnökök s a többiek már azt sem tudták, hogy melyik labokra álljanak. A cserepezők, kőművesek, a csok, kőszőrösök bezzeg nem nyughatatlankodtak, őket nem esaphatta ki senki a hivatalból, s ők szívből vágyódtak a másik fölülkerekedése után. Ellenben a többi népség sem Bonaparte sem XVIII-dik Lajos mellett nem mert nyilatkozni. Ezek a börtönös, baltás és egyéb mesterségökbé való szerszamos munkások tartózkodás nélkül kiáltottak:

— Le az emigránsokkal!

Sőt még kacagtak is az általános megrökönyödés, homlás fölött.

Az egyik nap ezt jelentette az újság:

— A bitoló Grenoble-ban van . . .
Másik nap ismét: Lyonba érkezett . . .
Következő nap pedig: Maszonban tartózkodik . . . Aztán: Auxerrét érte el és így tovább.

Goulden ur elégedetten olvasta ezeket a híreket.

— Nos, ime a bizonyosság reá, hogy a francziák született forradalmárok és egyes csoportok hiába erőszakoskodnak. Mindenhol csak az a kiáltás hallatszik: Le az

emigránsokkal! Miféle tanulság ez azoknak, a kik ti-ztán látnak. Ezek a Bourbonok csupa venendee iekartak belőlünk idomítani. Most megehetik, a mit tőztek.

Egy miatt azonban mégis nyughatatlankodott, a Napoleon és Ney között vivandó nagy csata sorsán, melyet előre jelezett az njság. És efelől oda nyilatkozott:

Nohabár Ney kezét csókolt XVIII-ik Lajosnak, mégis csak a régi forradalmi katoná ő és nem hihetetlen, hogy képes volna a nép akarata ellenére harcolni . . . Nem! Ez képtelenség. A Saarlouisi vén pintérmestert, az atyját talán nem felejtette el? És bizonyosan eszében forog, ha még élne, bizonyosan kalapácsal verné szét a fejét hogy Mihály a királyi kegyért nemzetének árulóává sülyedt.

Ekként beszélt Goulden ur. Az izgatottság egyre fokozódott, noha már annak is hire érkezett, hogy Ney, a szabadságra szomjazó hadsereg és polgárok példáját követve, maga is hozzája csatlakozott. Ez az eset a bizalmat mindenestre növelte; de az okos, az óvatos emberek még mindig hallgattak és rettegve várták a rendkívüli kifejlődést?

(Folyt. köv.)

Nyilttér.

Nyári selymek

és foulard szövetek, a legutolsó ujdonságok, egyszerű és elegáns mintákkal, sima és mintázott kelmékből.

Magánfeleknek bérmentes és vámentes szétküldés, legolcsóbb nagybani árakhoz. Ezernyi elismerő levél. Minták bérmentve. Svájcba 22 fl. levélb. kell.

Union selyemszövőgyár

Adolf Grieder & Co Zürich (Schweiz.)

kir. udv. szállítók.

Táncz-intézet.

Van szerencsém az igen tisztelt szülék becses tudomására hozni, hogy a „Korona” című tánczteremben (csapó-utca 17.) július hó 2-án, szerdán az iskolai szünetdőre (július és augusztus)

Táncztanfolyamot

nyitok, kizárólag tanulók részére.

felnevelteknek este 8 tól 10-ig) hétfőn, szerkisebb növendékeknek d. u.) dán és pén-5-től 7-ig.) teki napon.

Iparos coloné jul. 10-én, csütörtökön nyílik.

Tanórák: kedd, csütörtök és szombat este 8 órától 10-ig.

Tandij: 5 forint

Beiratásokat elfogadok a mai naptól lakáson bármely időben, vagy este a tánciskola helyiségében. — Lakás csapó-utca 17.

Teljes tisztelettel

Schaf János

tánczitanító.

Nyári ruhák, batistok, zefirek,
 áttört kelmék, picket mellények

tisztítását

kifogástalanul teljesíti
Hrabéczy Antal

ruhafestő és vegyészeti
 tisztító intézete

Debreczen

Széchenyi utca 42.

804—1902.

Árverési hirdetmény.

A debreczeni kir. jbiróságnak V. 825/4—1902. sz. végzése folytán közhirrre tételik, miszerint, Josef Richter et Comp. cég részére Székely Jenő és Társa debreczeni cégtől 102 kor. 72 fl. tőke, ennek 1901 okt. 27-től számítandó 6% kamatai és eddig összesen 64 k. 08 fl. perköltség erejéig 1902. évi márczius hó 21-én biróilag lefoglalt és 1174 koronára becsült üzleti felszerelvények és czipő árukból álló ingóságok 1902. évi jul. 10-én d. e. 10 órakor kezdetét veendő és alperes üzletében Piacz-u. 26 sz. háznál megtartandó nyilvános birói árverésen a legtöbbet ígérőnek azonnali készpénzfizetés mellett, szükség esetén becsáron alul is elfognak adatni.

Debreczen, 1902. jun. hó 21-én,

Török Péter bir. kiküldött.

Szép bajusz nyerhető rövid időn a híres „Hajdusági pedró” használata által. Egy doboz 40 fl. Kapható Debreczenben **Tóth Béla** gyógyszerertárában, valamint a készítő **Grósz Nagy Ferencz** gyógyszerésznél H.-Szoboszlón.

Nyomatott Hoffmann és Kronovitz könyvnyomdájában Debreczen, a főpostáival szemben.

Peronospora ellen legjobb a

Kecskeméti por

600 grammos csomag 24 krajczár.

Gyümölcsfák permetezésére a

Gyantalisztes kecskeméti por

850 grammos csomag 28 kr.

Kontsek Gézánál

DEBRECZEN, Kossuth utca.

Divatos

Női mosó ruhaszövetek,
 Batistok, Zephirek,
 Áttört keinek,
 Sima színes angol vásznak,
 Cosmanosi szintartó,
 Indisch-foulard Savannah,
 Chiné csikos es koczás vásznak!

m é t e r e 27 krajczár és 32 krajczár.

Szerb és Csalány vásznak

15 krtól 22 krig.

Turista ingek nagy választékban

Szabó Lajos fiai czégnél

Debreczen, Rózsatér.

748—1902 v. k. sz.

Árverési hirdetmény.

A debreczeni kir. jbiróságnak V. 1518/6—1902. sz. végzése folytán közhirrre tételik, miszerint a Nagylétai takarékpénztár részére özv. Paksy Imréné debreczeni lakostól 1020 kor. tőke, ennek 1900. évi ápril hó 2-ától számítandó 6% kamatai és eddig összesen 136 kor. 38 fl. perköltség erejéig 1900. évi május 26-án biróilag lefoglalt s 972 koronára becsült házi-butorok, faliképek, tükrök és egyéb tárgyakból álló ingóságok 1902. évi jun. 30-án d. e. 1/2 10 órakor kezdetét veendő és özv. Paksy Imréné lakásán Szt. Anna-u. 7 sz. háznál megtartandó nyilvános birói árverésen a legtöbbet ígérőnek azonnali készpénzfizetés mellett, szükség esetén becsáron alul is elfognak adatni.

Debreczen, 1902. évi jun. 7-én.

Török Péter bir. kiküldött.

Premier kerékpár 1902.

Legidősebb és
 kipróbáltabb jelű.

Modern finom
 kiállítás.

**Katalogus
 ingyen.**

**Katalogus
 ingyen.**

Premier-Werkes, Eger (Csehország.)

Az általam legpontosabban összeállított és tekintélyes orvosok által ajánlott és jónak talált vegytiszta

SÓSBORSZESZ

mely már eddig is nagy elterjedtségnek örvend, kapható minden fűszerüzletben, valamint gyógyszerertáramban.

Ara egy kis üvegnek 45 kr., nagy üvegnek 90 kr.

≡ Vidéki megrendelések pontosan teljesítetnek. ≡

Használati utasítással ellátott könyvecske minden üveggel ingyen adatik.

Tóth Béla

gyógyszerertára és illatszerraktára
 DEBRECZENBEN (Tisza palota.)